

Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 11.11.1960, sp. zn. 4 To 244/60, ECLI:CZ:KSBR:1960:4.TO.244.1960.1

Číslo: 40/1961

Právní věta: Učiní-li pachatel trestného činu zanedbání povinné výživy podle § 210 tr. zák. nepravdivé prohlášení, že proti němu není vedena exekuce k dobytí výživného, aby si tím usnadnil spáchání uvedeného trestného činu, nelze jej uznat vinným též přestupkem podle § 6 odst. 1 zák. opatření č. 57/1955 Sb. spáchaným v jednočinném souběhu s trestným činem zanedbání povinné výživy.

Soud: Krajský soud v Brně

Datum rozhodnutí: 11.11.1960

Spisová značka: 4 To 244/60

Číslo rozhodnutí: 40

Číslo sešitu: 5-6

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Alimentace, Jednotná zemědělská družstva, Přestupky

Předpisy: 86/1950 Sb. § 210 57/1955 Sb. § 6 64/1956 Sb. § 282
§ 285

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 40/1961 sb. rozh.

Učiní-li pachatel trestného činu zanedbání povinné výživy podle § 210 tr. zák. nepravdivé prohlášení, že proti němu není vedena exekuce k dobytí výživného, aby si tím usnadnil spáchání uvedeného trestného činu, nelze jej uznat vinným též přestupkem podle § 6 odst. 1 zák. opatření č. 57/1955 Sb. spáchaným v jednočinném souběhu s trestným činem zanedbání povinné výživy.

(Rozsudek krajského soudu v Brně z 11. listopadu 1960 - 4 To 244/60)

Okresní soud v Jihlavě uznal obžalovaného vinným mimo jiné trestnými činy zanedbání povinné výživy podle § 210 odst. 2 tr. zák., a přestupkem podle § 6 odst. 1 zákonného opatření předsednictva NS č. 57/50 Sb.

Krajský soud v Brně mimo jiné podle § § 282 odst. 1 písm. a), 285 tr. ř. zrušil napadený rozsudek ve výroku o vině, pokud byl obžalovaný uznán vinen též přestupkem podle § 6 odst. 1 zákonného opatření předsednictva NS č. 57/55 Sb.

Z odůvodnění:

Obžalovaný v odvolání uvedl, že v otázce viny nebyla jeho trestná činnost správně posouzena, neboť zanedbání povinné výživy mělo být posouzeno podle § 210 odst. 1 tr. zák. Nenapaden zůstal toliko přestupek podle § 6 odst. 1 zákonného opatření předsednictva NS č. 57/55 Sb.

Že obžalovaný neplnil zákonnou povinnost vyživovat svoje děti, bylo soudem první stolice správně zjištěno a obžalovaný to ani nepopírá, tvrdí však, že se povinnosti plnit výživné úmyslně nevyhýbal. Ze spisů je však patrné a soud první stolice správně zjistil, že obžalovaný často měnil zaměstnání a že dne

16. 4. 1960 při nástupu do práce v JZD v Píستově podepsal prohlášení, že proti němu není vedena exekuce pro výživné, ačkoliv taková exekuce proti němu vedena byla. Obžalovaný sám vypověděl, že to udělal proto, aby mu výživné nebylo z platu sráženo. Soud první stolice proto postupoval správně, když dospěl k závěru, že obžalovaný se vyživovací povinnosti úmyslně vyhýbal a když posoudil jeho jednání podle § 210 odst. 2 tr. zák.

Vydání nepravdivého prohlášení ze dne 16. 4. 1960 v JZD Píستově o tom, že proti obžalovanému není vedena exekuce na výživné, byla napadeným rozsudkem posouzeno jako přestupek podle § 6 odst. 1 zákonného opatření předsednictva NS č. 57/55 Sb.

Toto jednání obžalovaného, jež bylo prostředkem ke spáchání trestného činu zanedbání povinné výživy podle § 210 odst. 2 tr. zák., bylo jen součástí skutku, zakládajícího tento trestný čin, takže zde byla jediným skutkem porušena jednak ustanovení trestního zákona a jednak ustanovení citovaného zákonného opatření. Při jednočinném souběhu trestného činu s přestupkem je přestupek konzumován trestným činem (§ 2 tr. zák. spr.).

Proto byl výrok o vině zrušen též ohledně zmíněného přestupku a skutek byl kvalifikován jen jako trestný čin podle § 210 odst. 2 tr. zák.